

тивъ тѣхъ и ги проподваха съ своитѣ копие, и щомъ тѣ се счупваха, тогазь хващаше всякой съ мечтъ си. Нападнаха обаче, мнозина и противъ Алаксандра, който се различаваше по малкийтъ си щигъ и отъ лѣскавийтъ шлемъ, който имаше отъ двѣтъ страни по едно перо, което бѣше чуд-
673 но по бѣлината и величината си. И стрелиха Алаксандра подъ бронята, но не можеха да го наранятъ. Тогазь нападнаха върхъ него двама отъ Персийскитѣ войводи наречени Рисакъ и Спитридатъ, Алаксандръ обаче, отъ единий можа да избѣгни а противъ Рисака перналъ копието, но по случай счупи се отъ бронята на врагтъ, и извѣднѣжъ грабна ножтъ си. А като се нападнаха тѣй и двамата, тогазь Спитридатъ като помѣсти контъ си малко на страна, и съ едно стремление та нарани Алаксандра по варварский начинъ, и отреза отъ шлемтъ му валчестата часть съ едно отъ крилата, а шлемтъ едвамъ можа да прѣдпази главата му отъ мечтъ, който дозегна до косата на Алаксандра. И като вдигна Спитридатъ вторий пжтъ оружието си да удари Алаксандра, та на часътъ догърчалъ чърнийтъ Клитъ ¹⁾, и проподи го съ копието и падна Персиянинтъ мъртъвъ. Сжщоврѣменно падна и Рисакъ, който се нарани отъ мечтъ на Алаксандра. И като до такъва стѣпенъ на опасность и на подвигъ бѣ-

1), Единъ отъ Александровитѣ приятели. А имаше и единъ другъ нареченъ Бѣлийтъ.